

Havnar Sjonleikarfelag 80 ár:

Tær finga heiðursmerki fyri trúgva tænastu

Í vikuskiftinum var 80 ára dagurin fyri stovnan av Havnar Sjonleikarfelag, hildin í Sjonleikarhúsinum, har limir felagsins og áskoðarar finga høvi at minnst aftur á farnar tíðir. Í hesum sambandi vóru trýggir limir í Havnar Sjonleikarfelag heiðraðir

DAGNY JOENSEN

Leygarkvøldið vitjaðu 180 fólk inn á gólvið í Sjonleikarhúsinum, har hugnaløta var fyri innbøðnum.

Nógvar varð gjørt burturúr at fáa løtuna áhugaverða og stuttliga. Har var sangur tónleikur og brot úr sjónleikum, sum hava verið spældir gjøgnum árin. Tiltakið varð tikið upp aftur sunnudagin fyri almenninginum.

Á hátíðarhaldinum leygarkvøldið, finga trýggir kvinnur heiðursmerki fyri sítt arbeiði gjøgnum árin í Havnar Sjonleikarfelag.

Tær eru Rakul L. Samuelsen, Jóhanna M. Djurhuus og Lina Larsen.

Lina Larsen og Jóhanna M. Djurhuus, sjónleikarar, hava staðið á palli í 40 og 60 ár.

Tað hevur Rakul L. Samuelsen eisini á ungum døgum, men hon fekk heiðursmerkið fyrri at hava verið felagnum ein góður stuðul. Lina Larsen hevur spælt sjónleik í felagnum síðani seinast í 50 árunum.

Tað var tó ikki fyrr enn miðskeiðis í 60 árunum, at hon rættiliga kom fyrri seg, sum sjónleikari. Hon var tá komin heimaftur, eftir at hava búið í Danmark í nokkur ár.

Fór á dramaskið við teimumugu

Heimafturkomin var stórbroyting í Havnar Sjonleikarfelag. Eyðun Johannesen, leikstjóri, var settur í starv í Sjonleikarhúsinum.

- Fyrsti sjónleikur eftir at eg kom heim, var leikurin „Røturnar“, sum Eyðun Johannesen leikstjórnaði, við m.ø. Lauru Joensen og Kristinu Øster, sigur Lina Larsen.

- Tá hugsaði eg sum áskoðari, at hetta er veruligur sjónleikur. Leikurin var so ómetaliga nógv merktur av, at leikararnir høvdu verið á dramaskið hjá Eyðuni.

- Eg hugsaði, at her kundi eg als ikki vera við, tí tað fór ikki at bera til hjá mær, at standa á palli við slíkum lærdum sjónleikararum, sigur Lina Larsen.

Hóast Lina Larsen tá var 37 ára gomul, so fór hon oman í Sjonleikarhúsið ein vakran dag, pikkaði uppá hurðina og spurdi, um tað var her tey lærdu at spæla sjónleik?

- Jú, eg fór á skeið hjá Eyðuni Johannesen, og hann gav okkum góðan lærdóm, sigur Lina Larsen.

Hon fekk eisini brúk fyri

Lina Larsen, sjónleikari: - Tað er hugaligt at fáa heiðursmerkið, serliga tá onnur halda, at ein hevur tað uppiborið

lærdóminum. Spældi nógvar krevjandi leiklutir frá tí hon var um 42 ára gomul og til hon var síðst í 50 árunum.

Hon heldur avgjört, at Eyðun Johannesen var tann, sum setti nógvar nýtt í verk í Havnar Sjonleikarfelag.

- Eyðun lærði okkum hvat sjónleikur var, hvussu vit skuldu ganga, standa og tosa á palli, sigur Lina Larsen.

- Hvør var tín yndisleiklutur?

- Tað var avgjört leikluturin sum sjúkrasystir í „Lív-íð er mitt“, ið Laura Joensen, leikstjórnaði, sigur Lina Larsen.

Hetta var samstundis fyrstu og einastu ferð Lina Larsen bað um at sleppa at spæla ein leiklut.

- Hetta var eitt avvrik, sum eg var nøgd við, serliga tí Laura Joensen var so góður leikstjóri, sigur Lina.

Annan leiklut, sum Lina Larsen minnst aftur á við gleði, var í leikinum „Hita-bylgjan“, sum var sera álvarsigur leiklutur.

- Henda leiklurin minnst eg serliga, av tí at eg áður mest var kend fyrri at hava skemtiligar leiklutir. Hóast hetta, so tóku áskoðararnir sera væl ímóti mær, sigur Lina.

Hon er nú 67 ára gomul, og fór í fjór frá sum leiðari í Máf, har hon starvaðist í 10 ár.

Heilsan var tá farin at

Jóhanna Maria Djurhuus, sjónleikari: - Tá tú ert vordin gomul, verður tú fegin, tá onnur virðismeta títt arbeiði

Lina og Jóhanna Maria hava ofta verið á palli saman. Her í sjónleikinum „Billy Skrøgg“, sum Eyðun Johannesen leikstjórnaði í 1968. Hini á myndini eru Sverri Egholm og Gunnvør Johannesen

bila, og Lina hevði hug at vera meira heima hjá familjuni, og serliga lítlu ommudóttirini.

- Eg eri nú heimgangan-di húsmamma, og tað dæmar mær sera væl. Nú siti eg og broderi, seymi o.a. sum eg ikki áður hevði stundir til.

- Nú eri eg eisini komin so væl fyrri meg, at eg umhugi at fara undir mitt næsta projekt, sum er et læra eldri fólk at spæla sjónleik. Hugsandi verður farið undir hetta í heyst.

- Hvussu kennist tað at fáa heiðursmerki fyri arbeiði títt í Sjonleikarfelagnum?

- Tað kennist væl, serliga tí øll siga mær, at eg havi tað uppiborið, og tað góðtaksi eg.

- Tað er nú einaferð so leiðis, at tú ikki bert skal geva frá tær. Tú nýðist eisini at taka ímóti, og tað geri eg við gleði, sigur Lina Larsen.

Spældi sjónleik í 60 ár
Jóhanna Maria Djurhuus stóð á palli fyrstu ferð í Sjonleikarhúsinum fyrri 60 árum síðan.

Tá var hon arbeiðskona hjá Hans Andreasi Djurhuus, og fór altíð í Sjonleikarhúsið, tá okkurt var har.

Hon slapp við í sjónleikinum „Fjalla Eivindur“, tó at tað meira var sum statistur enn sum leikari, sigur hon.

Jóhanna Maria Djurhuus er í dag 77 ára gomul, og enn virkin í felagnum.

Seinastu árin hevur hon arbeitt við at fáa skipa eina klædnagoymslu til búnað o.a. lutir, sum verða brúktir á palli.

Jóhanna Maria Djurhuus fór á ungum árum, eins og so nógvar ungfolki tá, til Danmarkar.

Hon var burtur í sjey ár, men heimafturkomin í 1947 var hon við í fyrsta sjónleikinum í Sjonleikarhúsinum eftir seinna heimasbar-daga.

- Síðani var eg við í ymsum leikum av og á, men tá Eyðun Johannesen kom í Sjonleikarhúsið, kom vend kom í, sigur Jóhanna Maria Djurhuus.

Hann setti íslenska leikin „Rósmar Hólmur“ upp í Sjonleikarhúsinum. Á pallinum vóru m.ø. Kristina Øster, Knút Wang og Jóhanna Maria Djurhuus.

Spurð, hvør leikluturin dámdi henni best, sigur hon, at tað var leiklutur hennara í „Rósmar Hólmi“ og í „Øll eru góð við Opal“, ið var nakað av tí stuttligasta, hon hevur verið við í á palli.

- Hvat hevur heiðursmerkið at týða fyrri teg?

- Tað hevur nógv at týða. Eg havi eisini fingið heiðursmerki frá Margrethu Drotning, og tað var stuttligt. Huglign er tað avgjört, at Havnar Sjonleikarfelag virðismeta tað, sum vit hava gjørt fyrri felagið.

- Tá tú ert vordin gomul, so verður tú fegin, tá onnur virðismeta tað, sum tú hevur gjørt, sigur Jóhanna Maria Djurhuus.